

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 4C/20/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619201544
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Pastirčík
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2019:1619201544.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky sudcom Mgr. Jánom Pastirčíkom v spore žalobkyne Rozhlas a televízia Slovenska, so sídlom v Bratislave, Mlynská dolina, IČO: 47 232 480, proti žalovanému W., o zaplatenie 463,89 €, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 162,29 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti žalobu zamietla.

Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 1.7.2019 domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 462,44 €, úhrady poštových sadzieb spojených s vymáhaním vo výške 1,45 € a náhrady trov konania. Uviedla, že je verejnoprávnou inštitúciou zriadenou na základe zákona č. 532/2010 Z.z. o Rozhlase a televízii Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Aktívna vecná legitímácia na podanie tohto návrhu jej vyplýva z § 4 ods. 1 a § 10 ods. 5 zákona č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon“). Žalovaný je zo zákona platiteľom úhrady za služby verejnosti podľa § 3 písm. a/ Zákona vo výške 4,64 € podľa § 6 ods. 1 Zákona s periodicitou platenia úhrad: mesačná v zmysle § 7 Zákona. Žalobkyňa kontrolou úhrad v zmysle § 8 Zákona zistila, že žalovaný ku dňu podania žaloby nezaplatil úhradu v zmysle Zákona za kontrolované obdobie od 1.2.2011 do 31.1.2019. Písomnou výzvou zo dňa 10.1.2019 odoslanou prostredníctvom pošty, vyzvala žalovaného na zaplatenie omeškanej úhrady a na zaplatenie poštových sadzieb súvisiacich s odoslaním výzvy. Nakoľko žalovaný nezaplatil úhradu a poštovné sadzby v lehote 30 dní od doručenia uvedenej výzvy, je povinný zaplatiť aj pokutu v zmysle § 10 ods. 3 Zákona vo výške 17 €. Dlh žalovaného na úhrade predstavuje sumu vo výške 445,44 € v kontrolovanom období od 1.2.2011 do 31.1.2019. V zmysle Zákona tak pohľadávka žalobkyne pozostáva zo sumy 462,44 € (istina vo výške 445,44 € + pokuta 17 €) a zaplatených poštových sadzieb vo výške 1,45 €.

2. Tunajší súd vo veci vydal dňa 22.7.2019 platobný rozkaz č.k. 4C/20/2019-11, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel.

3. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že dňa 17.1.2019 mu prišiel od žalobkyne list, v ktorom ho ozrejmili, že má zaplatiť za rozhlas a televíziu. Ihneď im zaslal odozvu, že nie je vlastníkom televízie, ani rozhlasu. Okrem elektriny a plynu nič nevyužíva. Od októbra 2018 je na plnom invalidnom dôchodku. Viac bol v nemocnici ako doma, doteraz chodí po lekároch. Dôchodok mu stačí na živobytie,

a nie to ešte na televíziu. Zdôraznil, že bol a stále je odkázaný na cudziu pomoc. Z týchto dôvodov žiadal o zrušenie dlhu.

4. Uznesením zo dňa 1.10.2019 č.k. 4C/20/2019-18 súd platobný rozkaz s poukazom na § 267 ods. 3 C.s.p. zrušil.

5. Žalobkyňa v replike uviedla, že v súlade s § 3 písm. a/ zákona č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované RTVS (ďalej len „Zákon“) platiteľom je fyzická osoba, ktorá je evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti ako odberateľ elektriny v domácnosti na odbernom mieste, pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome. Zdôraznila, že úhrady za služby verejnosti poskytované RTVS a ich príslušenstvo, ktorých zaplataenie je predmetom tohto konania, platiteľ (žalovaný) neplatí na základe zmluvného vzťahu so žalobkyňou, táto povinnosť mu vyplýva priamo zo Zákona. Úhrada za služby verejnosti je vo svojej podstate neekvivalentnou platbou; platitelia sú teda povinní ju platiť bez ohľadu na to, či služby žalobkyne využívajú alebo nie. Podľa § 6 ods. 3 písm. a/ Zákona, sadzba úhrady podľa odseku 1 sa znižuje na polovicu platiteľovi podľa § 3 písm. a/, ktorý je poberateľom dôchodkových dávok podľa osobitného predpisu alebo poberateľom rovnocenných dôchodkových dávok vyplácaných zo zahraničia, nemá pravidelný príjem zo zárobkovej činnosti, nežije v domácnosti s inou osobou s pravidelným príjmom so zárobkovej činnosti a vznik tejto skutočnosti oznámi a preukáže vyberateľovi úhrady podľa § 9 ods. 6 písm. d/. Podľa tohto ustanovenia je platiteľ povinný písomne oznámiť vyberateľovi úhrady do 30 dní odo dňa, keď došlo k skutočnosti, vznik, zmenu alebo zánik skutočnosti rozhodujúcej na určenie sadzby úhrady podľa § 6 ods. 3 a zároveň túto skutočnosť preukázať. Nakoľko žalovaný tieto skutočnosti nepreukázal, žalobkyňa považovala námietky žalovaného za nedôvodné.

6. Žalovaný v duplike požiadal o spravodlivý rozsudok a zrušenie dlhu voči žalobkyni.

7. Podľa § 297 C.s.p. súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a/ sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b/ ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

8. V prejednávanej veci súd podľa § 297 C.s.p. vyhlásil dňa 25.11.2019 rozsudok bez nariadenia pojednávania. Súd v zmysle § 219 ods. 3 C.s.p. oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na svojej úradnej tabuli a webovej stránke súdu dňa 19.11.2019.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise a zistil tento skutkový stav:

10. Z prehľadu predpisov a platieb žalovaného predloženého žalobkyňou vyplýva, že za kontrolované obdobie od februára 2011 do januára 2019 predstavovali predpisy žalovaného celkovú sumu 446,89 €, pričom žalobkyňa žiadne platby od žalovaného neeviduje. Nedoplatok žalovaného k mesiacu január 2019 tak predstavoval sumu 446,89 €, v ktorej je zarátaná už aj úhrada poštovného v sume 1,45 €. Listom zo dňa 10.1.2019 žalobkyňa vyzvala žalovaného na zaplataenie nedoplatku na úhrade za služby verejnosti a poštových sadzieb vo výške 446,89 € v lehote 30 dní od doručenia tejto výzvy. Z priloženej fotokópie doručky vyplýva, že žalovaný predmetnú výzvu prevzal 17.1.2019. Z potvrdenia Slovenskej pošty, a.s. zo dňa 27.10.2016 súd zistil, že tarifná cena za úradnú zásielku predstavovala 1,45 €.

11. Podľa § 12 zákona č. 340/2012 Z.z. o úhradách za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o úhradách za služby verejnosti“), platiteľ podľa § 3 písm. a/ zákona č. 68/2008 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Slovenskou televíziou a Slovenským rozhlasom a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý nebol k 31. decembru 2012 oslobodený od povinnosti platiť úhradu podľa § 5 ods. 1 alebo neplatil zníženú sadzbu úhrady podľa § 6 ods. 2 zákona č. 68/2008 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Slovenskou televíziou a Slovenským rozhlasom a o zmene a doplnení niektorých zákonov, sa považuje za platiteľa podľa § 3 písm. a/.

12. Podľa § 3 písm. a/ zákona o úhradách za služby verejnosti, platiteľ úhrady (ďalej len „platiteľ“) je fyzická osoba, ktorá je evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome.

13. Podľa § 4 ods. 1 zákona o úhradách za služby verejnosti, vyberateľom úhrady a príjemcom úhrady je Rozhlas a televízia Slovenska.

14. Podľa § 6 ods. 1 prvej vety zákona o úhradách za služby verejnosti, platiteľ podľa § 3 písm. a/ platí úhradu 4,64 eura za každý aj začatý kalendárny mesiac.

15. Podľa § 6 ods. 3 písm. a/ zákona o úhradách za služby verejnosti, sadzba úhrady podľa odseku 1 sa znižuje na polovicu platiteľovi podľa § 3 písm. a/, ktorý je poberateľom dôchodkových dávok podľa osobitného predpisu alebo poberateľom rovnocenných dôchodkových dávok vyplácaných zo zahraničia, nemá pravidelný príjem zo zárobkovej činnosti, nežije v domácnosti s inou osobou s pravidelným príjmom zo zárobkovej činnosti a vznik tejto skutočnosti oznámi a preukáže vyberateľovi úhrady podľa § 9 ods. 6 písm. d/.

16. Podľa § 9 ods. 6 písm. d/ zákona o úhradách za služby verejnosti, platiteľ je povinný písomne oznámiť vyberateľovi úhrady do 30 dní odo dňa, keď došlo k skutočnosti, vznik, zmenu alebo zánik skutočnosti rozhodujúcej na určenie sadzby úhrady podľa § 6 ods. 3 a zároveň túto skutočnosť preukázať.

17. Podľa § 7 ods. 1 zákona o úhradách za služby verejnosti, povinnosť platiť úhradu vzniká od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom sa osoba stala platiteľom, a zaniká posledný deň kalendárneho mesiaca, v ktorom osoba prestala byť platiteľom.

18. Podľa § 7 ods. 2 zákona o úhradách za služby verejnosti, úhrada sa platí mesačne; úhradu za príslušný kalendárny mesiac je platiteľ povinný zaplatiť do posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca.

19. Podľa § 10 ods. 1 zákona o úhradách za služby verejnosti, platiteľ, ktorý nezaplatí úhradu podľa § 7, je v omeškaní so zaplatením úhrady.

20. Podľa § 10 ods. 2 zákona o úhradách za služby verejnosti, ak vyberateľ úhrady zistí, že platiteľ je v omeškaní so zaplatením úhrady, je povinný ho písomne vyzvať do 60 dní od zistenia tejto skutočnosti na zaplatenie tejto úhrady a na zaplatenie poštových sadzieb súvisiacich s odoslaním výzvy na zaplatenie úhrady.

21. Podľa § 10 ods. 3 zákona o úhradách za služby verejnosti, ak platiteľ podľa § 3 písm. a/ nezaplatí úhradu a poštové sadzby v lehote do 30 dní od doručenia výzvy podľa odseku 2, platiteľ je povinný zaplatiť vyberateľovi úhrady aj pokutu 17 eur.

22. Podľa § 10 ods. 5 zákona o úhradách za služby verejnosti, nárok na zaplatenie úhrady, s ktorou je platiteľ v omeškaní, pokuty podľa odsekov 3 a 4 a poštových sadzieb je povinný vyberateľ úhrady uplatniť na súde.

23. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

25. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

26. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

27. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákona. Vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným posudzoval ako spotrebiteľský vzťah, hoci tento vzťah priamo nevznikol tým najbežnejším spôsobom, a to zmluvou. V tejto súvislosti poukazuje na argumentáciu uvedenú v rozsudku Krajského súdu v Prešove z 27.6.2018 sp. zn. 23Co/100/2017, z ktorého vyplýva, že „nemožno prehliadať skutočnosť, že podmienkou jeho vzniku je uzavretie „štandardnej“ spotrebiteľskej zmluvy. Ak teda tento „pridružený vzťah“ má byť nejakým spôsobom právne posúdený, zrejme musí byť posúdený v súlade s prvotnou zmluvou (o dodávke elektriny), od ktorej sa odvíja a ktorá spotrebiteľskou zmluvou nepochybne je. Záver o spotrebiteľskej povahe právneho vzťahu medzi sporovými stranami podporujú aj argumenty právnej logiky, konkrétne argumentum a contrario. Ak by súd prijal právny záver, v zmysle ktorého RTVS nemá postavenie dodávateľa, poprel by tým judikatúru Súdneho dvora Európskej únie o vymedzení dodávateľa v prípadoch poskytovania služieb verejnoprávnymi korporáciami (napr. C-147/16).“ Okrem toho súd poukazuje na argumentáciu obsiahnutú v rozsudku Krajského súdu v Prešove z 18.12.2018 sp. zn. 6Co/48/2018, podľa ktorého „existuje súvislosť medzi službou verejnoprávneho vysielania a sporným poplatkom, či úhradou (tiež „koncesionársky poplatok“), aj keď povinnosť zaplatiť tento poplatok nevyplýva z bezprostredného poskytnutia služby, ktorej priamu hodnotu by tento poplatok či úhrada predstavovala, ale tento poplatok súvisí výlučne s uzavretou zmluvou o dodávke elektrickej energie bez prípadnej súvislosti s preukázanou držbou televízneho prijímača, či rozhlasového aparátu. Samotný prístup k takejto službe, tiež možno povedať, že je voľným a nepodlieha zaplateniu tohto poplatku, ako v prípade napr. zaplatenia poplatku za službu prijímania kódovaných televíznych staníc, kedy až zakúpením príslušného kódovacieho zariadenia možno sledovať takéto televízne vysielanie. Ak by sa mala dať odpoveď na povahu vzťahu čo možno najstručnejšie, tým elementárnym dôvodom na podporu spotrebiteľskej povahy veci je fakt, že aj v prípade RTVS - vysielacej služby ide o službu, a ak ju žalovaná neprijala na obchodné účely (tiež profesiu či zamestnanie), tak ide čisto o spotrebu služby. Samotný fakt, že zákonodarca nezvolil zmluvný systém, napr. povinné zmluvné prijímanie predmetnej vysielacej služby, nemôže byť prekážkou pre to, aby státisíce občanov stratili status konzumentov služby. Naopak, svojim spôsobom legislatívne vnútenie televíznej a rozhlasovej služby je jedna z okolností, ktoré majú potenciál ovplyvniť v budúcnosti posudzovanie obchodných praktík RTVS, či nie sú nekalé. Ako RTVS priznáva, aj keď len sčasti, predsa len aj ona podniká a robí tak v rámci poskytovania služby širokým vrstvám obyvateľstva.“

28. Súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym názorom vysloveným v rozsudkoch Krajského súdu v Prešove, na ktoré poukázal v predchádzajúcom odseku tohto odôvodnenia. Je nesporné, že povinnosť žalovaného platiť úhrady za služby poskytované žalobkyňou v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania vznikla tak, že žalovaný je evidovaný dodávateľom elektriny ako odberateľ elektriny v domácnosti, v byte alebo v rodinnom dome. V spore nebolo tvrdené ani preukázané, že by žalovaný pri uzatváraní zmluvy o dodávke elektriny konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, teda že by nevystupoval ako spotrebiteľ. Ak je potom zmluva o dodávke elektriny spotrebiteľskou zmluvou, tak aj právny vzťah, ktorý z nej vyplýva, t.j. povinnosť žalovaného platiť úhrady za služby žalobkyňi, je spotrebiteľským právnym vzťahom.

29. Zákom č. 343/2018 Z. z. zo dňa 27.11.2018 sa zmenil Občiansky zákonník tak, že za § 54 sa vložil nový § 54a, ktorý znie: „Premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel“. Týmto zákonom bola do Občianskeho zákonníka vložená dvadsiata štvrtá hlava s názvom Prechodné ustanovenia § 879 v znení: „Konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.“ Tento zákon je účinný dňom vyhlásenia, teda dňa 5.12.2018.

30. Z dôvodovej správy vyplýva, že cieľom novely je zavedenie osobitnej úpravy uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv a ich zabezpečenia. Úprava je reakciou na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 11/2016-60, zo dňa 7. februára 2018, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy je opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov. Po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet v zásade z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany na podpore vynucovania plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku. Základným cieľom navrhovanej právnej úpravy bolo vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia (napr. nebude už disponovať dôkazmi). Právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy sa uplynutím premlčacej doby tak ex lege dostáva do polohy naturálneho záväzku, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, avšak toto právo nemožno vymáhať proti vôli povinného subjektu (dlžníka). V tomto prípade sa vylučuje kondícia, t. j. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Nemožnosť vymáhania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť spotrebiteľského prostredia a vedomie tohto rizika bude oprávnené motivovať veriteľov vymáhať svoje pohľadávky čo najskôr. Navrhovaná právna úprava sa z dôvodu predchádzania prípadnej nerovnosti vzťahuje na obe strany spotrebiteľského vzťahu, na spotrebiteľa aj na dodávateľa.

31. Vzhľadom na vyššie uvedené súd konštatuje, že žaloba bola podaná dňa 1.7.2019, teda v čase účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka. Súd preto najprv ex offo skúmal, či právo, ktoré si uplatňuje žalobkyňa v danom prípade, nie je premlčané.

32. Vzhľadom na dátum podania žaloby 1.7.2019 možno konštatovať, že v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka je premlčané právo žalobkyne na zaplatenie úhrad splatných pred 1.7.2016. Za premlčané preto nemožno považovať právo žalobkyne na zaplatenie úhrady za obdobie od júla 2016 až do januára 2019 v celkovej výške 143,84 € (4,64 € x 31 mesiacov).

33. Žalovaný v konaní namietal, že nie je vlastníkom televízie, ani rozhlasu a že od októbra 2018 poberá plný invalidný dôchodok. V tejto súvislosti sa súd stotožňuje s argumentáciou žalobkyne, že úhradu sú platitelia povinní žalobkyni platiť bez ohľadu na to, či využívajú jej služby alebo nie, resp. či vlastní televízny alebo rozhlasový prijímač alebo nie. V zmysle § 3 písm. a/ zákona o úhradách za služby verejnosti je totiž platiteľom úhrady fyzická osoba, ktorá je evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome. Žalovaný pritom sám tvrdil, že je odberateľom elektriny. Súd sa taktiež stotožňuje s názorom žalobkyne, že pokiaľ žalovaný svoje tvrdenie, že je poberateľom invalidného dôchodku v zmysle § 9 ods. 6 písm. d/ zákona o úhradách za služby verejnosti žalobkyni neoznámil a nepreukázal, nárok na zníženie sadzby úhrady na polovicu podľa § 6 ods. 3 písm. a/ uvedeného zákona mu za obdobie do 31.1.2019 vzniknúť nemohol.

34. V prejednávanej veci nebolo sporné, že žalovaný úhradu vo výške 143,84 € spolu s poštovou sadzbou 1,45 € žalobkyni nezaplatil, súd preto žalobkyni sumu 145,29 € ako dôvodne uplatnenú priznal. Keďže žalovaný nezaplatil úhradu a poštové sadzby v lehote do 30 dní od doručenia výzvy žalobkyne, súd v zmysle § 10 ods. 3 zákona o úhradách za služby verejnosti uložil žalovanému povinnosť zaplatiť aj pokutu vo výške 17 €. Celkovo tak žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 162,29 € a vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

35. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z toho, že predmetom konania bola suma 463,89 €. Žalobkyňa bola procesne úspešná v sume 162,29 €, t.j. v rozsahu 34,98 %. Vo zvyšnej časti 301,60 € bol úspešný žalovaný, čo predstavuje 65,02 %. Žalovanému tak vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 30,04 %. Keďže mu však v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal (viď R 72/2018).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a/ neboli splnené procesné podmienky,
- b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálny príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).